

# Ο γιος του ψαρά



παραδοσιακό παραμύθι

Δημοτικό Σχολείο Σταυρακίου - Ιωαννίνων

2011

## Ο γιος του ψαρά



κόκκινη κλωστή δεμένη  
στην ανέμη τυλιγμένη,  
δώστου κλότσο να γυρίσει  
παραμύθι ν' αρχινήσει...

**Μ**ια φορά κι έναν καιρό ήταν ένας ψαράς που δεν είχε παιδιά. Κάποια μέρα, εκεί που πήγαινε με τη βάρκα του για ψάρεμα, βγαίνει μπροστά του μια γοργόνα και του λέει:

- Ψαρά, ξέρω ότι είσαι στεναχωρημένος γιατί δεν έχεις παιδιά. Έλα λοιπόν αύριο το πρωί κι εγώ θα σου δώσω ένα μωράκι. Θα το πάρεις στο σπίτι σου, θα το μεγαλώσεις, αλλά πρόσεξε! Μόλις γίνει δώδεκα χρονών, το θέλω πίσω!
- Ναι, γοργόνα μου, λέει ο ψαράς.

Όλο το βράδυ δεν κοιμήθηκε από τη χαρά του.



Την άλλη μέρα, πρωί πρωί, πριν βγει ο ήλιος, ο ψαράς μπήκε στη βάρκα του και ξανοίχτηκε στη θάλασσα. Σε λίγο, βγήκε μέσα από τα κύματα η γοργόνα. Είχε στα χέρια της ένα μωράκι με ξανθά μαλλιά σαν τον ήλιο, με μαγουλάκια σαν το βερίκοκο και με χειλάκια σαν το κεράσι.

– Πάρε το μωράκι, του λέει, αλλά πρόσεξε! Μόλις γίνει δώδεκα χρονών το θέλω πίσω!

Ο ψαράς γεμάτος χαρά πήρε το μωρό στην αγκαλιά του και το πήγε στο σπίτι του.





Και ο γιος του ψαρά μεγάλωνε, κι όλο μεγάλωνε, ώσπου έγινε δώδεκα χρονών. Μια μέρα, εκεί που πήγαινε ο ψαράς για ψάρεμα με το γιο του, βγαίνει μπροστά του θυμωμένη η γοργόνα και του λέει:

- Ψαρά, γιατί δεν μου έφερες πίσω το γιο σου; Δεν είπαμε ότι μόλις γίνει δώδεκα χρονών τον θέλω πάλι πίσω;
- Σε παρακαλώ, γοργόνα μου, μη μου τον πάρεις, της είπε ο ψαράς.

Η γοργόνα όμως άπλωσε το χέρι της, άρπαξε τον γιο του ψαρά και τον πήρε μαζί της στο βυθό της γαλάζιας θάλασσας.



Κι εκεί ζούσε μαζί με όλα τα πλάσματα του βυθού. Όμως ήταν στεναχωρημένος γιατί ήθελε να πάει στον πατέρα του, τον ψαρά. Και περνούσαν τα χρόνια και ο γιος του ψαρά μεγάλωνε, κι όλο μεγάλωνε, ώσπου έγινε δεκαοχτώ χρονών. Μια μέρα του λέει η γοργόνα:

- Σε βλέπω στεναχωρημένο. Κι εγώ μάνα σου είμαι και σε αγαπώ. Έλα, πήγαινε στον πατέρα σου. Αλλά να, πάρε ένα λέπι από την ουρά μου. Αν με χρειαστείς τρίψτο κι εγώ θά 'ρθω.

Το έβαλε στην τσέπη του κι άρχισε γεμάτος χαρά να κολυμπά, ώσπου έφτασε στη στεριά κι άρχισε να τρέχει, να τρέχει, να τρέχει, για να πάει στον πατέρα του.

Στο δρόμο που πήγαινε, συνάντησε ένα γουρουνάκι,  
ένα πουλάκι κι ένα μυρμήγκι  
που τσακώνονταν για ένα καλαμπόκι!

Ο γιος του ψαρά τους το μοίρασε τόσο δίκαια  
που έμειναν όλοι ευχαριστημένοι.



Του λέει, λοιπόν, το πουλάκι:

- Πάρε ένα φτερό από τα πούπουλά μου. Αν με χρειαστείς τρίψτο κι εγώ θά 'ρθω αμέσως!

Του λέει το γουρουνάκι:

- Πάρε μια τρίχα από την ουρίτσα μου. Αν με χρειαστείς τρίψτην κι εγώ θά 'ρθω αμέσως!

Του λέει και το μυρμήγκι:

- Πάρε ένα ποδαράκι μου. Αν με χρειαστείς τρίψτο κι εγώ θά 'ρθω αμέσως!

Τα έβαλε όλα στην τσέπη του και συνέχισε τον δρόμο του  
για να πάει στον πατέρα του, τον ψαρά.



Όταν τον είδε ο πατέρας του, ο ψαράς, κόντεψε να τρελαθεί από τη χαρά του. Και ζούσαν οι δυο τους μαζί, πολύ ευτυχισμένοι...

Μια μέρα άκουσαν έναν τελάλη να φωνάζει:

- Ακούσατε, ακούσατε! Ο βασιλιάς παντρεύει τη θυγατέρα του. Όποιος θέλει να την παντρευτεί να πάει στο παλάτι!

Ο γιος του ψαρά ήθελε να παντρευτεί τη βασιλιπούλα.  
Μια και δυο πηγαίνει στο παλάτι.



Η βασιλοπούλα είχε έναν καθρέφτη και χτένιζε τα μακριά της μαλλιά.  
Όταν τον είδε του είπε:

- Για να σε παντρευτώ, θα πρέπει να κρυφτείς τρεις φορές. Αν δεν σε βρω, θα σε παντρευτώ. Αν όμως σε βρω, θα σου κόψω το κεφάλι! Δέχεσαι;
- Ναι, βασιλοπούλα μου, λέει ο γιος του ψαρά.



Βγάζει από την τσέπη του το λέπι, το τρίβει και να 'σου παρουσιάζεται μπροστά του η γοργόνα.

- Γοργόνα, γοργονίτσα μου, κρύψε με κάπου να μη με βρει η βασιλοπούλα!



Μαζεύονται τότε όλα τα ψάρια της θάλασσας, στέκονται μπροστά του και τον κρύβουν. Έλα όμως που φορούσε ένα κόκκινο σκουφάκι και η βασιλοπούλα είχε ένα μαγικό καθρεφτάκι και τον είδε.

- Σε είδα, του λέει. Ήσουν κρυμμένος πίσω από όλα τα ψάρια της θάλασσας. Έχεις μια δεύτερη ευκαιρία!

Τρίβει γρήγορα το φτερό και εμφανίζεται μπροστά του το πουλάκι.  
– Πουλάκι μου, κρύψε με κάπου να μη με βρει η βασιλοπούλα.



Μαζεύονται τότε όλα τα πουλιά του ουρανού, στέκονται μπροστά του και τον κρύβουν. Έλα όμως που φορούσε ένα κόκκινο σκουφάκι και η βασιλοπούλα είχε ένα μαγικό καθρεφτάκι και τον είδε.

– Σε είδα, του λέει. Ήσουν κρυμμένος πίσω από όλα τα πουλιά του ουρανού. Έχεις μια τρίτη και τελευταία ευκαιρία!

Τρίβει γρήγορα την τρίχα από την ουρά του γουρουνιού και εμφανίζεται το γουρουνάκι.

- Γουρουνάκι μου, κρύψε με κάπου να μη με βρει η βασιλοπούλα.



Μαζεύονται τότε όλα τα ζώα της γης, κάνουν ένα λάκκο, τον βάζουν μέσα, στέκονται μπροστά του και τον κρύβουν. Έλα όμως που φορούσε ένα κόκκινο σκουφάκι και η βασιλοπούλα είχε ένα μαγικό καθρεφτάκι και τον είδε.

- Σε είδα, του λέει. Ήσουν κρυμμένος σε ένα λάκκο και γύρω σου ήταν όλα τα ζώα της γης. Ήταν η τελευταία σου ευκαιρία. Τώρα θα σου κόψω το κεφάλι.

- Σε παρακαλώ, βασιλοπούλα μου, δώσε μου άλλη μία ευκαιρία, κι αν με βρεις κι αυτή τη φορά, τότε ναι, να μου κόψεις το κεφάλι. Αν όμως δεν με βρεις, τότε θα με παντρευτείς!

Έτσι η βασιλοπούλα αποφάσισε να του δώσει άλλη μία ευκαιρία!

Ο γιος του ψαρά τρίζει γρήγορα το ποδαράκι και εμφανίζεται μπροστά του το μυρμηγκάκι.

- Μυρμήγκι, μυρμηγκάκι μου, σε παρακαλώ, κρύψε με κάπου να μη με βρει η βασιλοπούλα.



Του λέει τότε το μυρμηγκάκι:

- Κατάπιε το ποδαράκι μου. Μόλις το καταπιείς, θα γίνεις ένα τόσο δα μικρούτσικο μυρμηγκάκι. Θα σκαρφαλώσεις στα πόδια, στη μέση, στην πλάτη της βασιλοπούλας και θα χωθείς μέσα στα μαλλιά της. Όσο και να κοιτάει στο μαγικό καθρεφτάκι της, δεν θα μπορεί να σε βρει.

Και πραγματικά, μόλις κατάπτε το ποδαράκι, έγινε ένα μικρό, μικρούτσικο μυρμηγκάκι. Σκαρφάλωσε στα πόδια, στη μέση, στην πλάτη της βασιλοπούλας και χόθηκε μέσα στα μαλλιά της...

Όσο και να κοιτούσε με το μαγικό καθρεφτάκι της, δεν μπορούσε να τον δει.

– Δεν σε βρήκα, του λέει. Βγες και θα σε παντρευτώ!!!

Άρχισε τότε να γλιστράει από τα μαλλιά στην πλάτη, στη μέση, στα πόδια της βασιλοπούλας και μόλις ακούμπησε στη γη έγινε πάλι ο γιος του ψαρά.





Και παντρευτήκανε και κάναν ένα γλέντι, μα τι γλέντι!

Και τρώγαν και πίναν  
και του βασιλιά δεν δίναν!!

Και ήμουνα κι εγώ εκεί,  
με ένα κόκκινο βρακί  
και έφαγα μια σούβλα φακή!!!

Από τότε, έζησαν αυτοί καλά κι εμείς ακόμα καλύτερα...

Το παραμύθι αυτό είναι ομαδική εργασία των μαθητών των Δ', Ε' και ΣΤ' τάξεων του Δημοτικού Σχολείου Σταυρακίου Ιωαννίνων στα πλαίσια βιωματικού προγράμματος που πραγματοποιήθηκε με τη συνεργασία της Ζωσιμαίας Δημοτικής Βιβλιοθήκης Ιωαννίνων και της συντονίστριας - εκπαιδευτικού κ. Ευγενίας Βραζιτούλη. Το παραδοσιακό παραμύθι και τις ζωγραφίες όλων των μαθητών μπορείτε να βρείτε στα ιστολόγια: <http://stavraki.blogspot.com> και <http://stavraki2009.blogspot.com>

Σταυράκι, Άνοιξη 2011